

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 1/2017
25.01.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног правног лица „АА“ ... и др, због прекршаја из члана 327. став 1. тачка 42. и 43. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 607/16 од 16.01.2017. године, поднетом против правноснажне пресуде Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељење у Крагујевцу I 116-Прж 20166/16 од 17.10.2016. године, у седници већа одржаној дана 25.01.2017. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 607/16 од 16.01.2017. године, па се **УКИДА** правноснажна пресуда Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељење у Крагујевцу I 116-Прж 20166/16 од 17.10.2016. године и предмет враћа Прекршајном апелационом суду у Београду, Одељење у Крагујевцу на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Ужицу 5Пр 651/16 од 01.09.2016. године изреком под један окривљено правно лице „АА“ ..., оглашено је одговорним због прекршаја из члана 327. став 1. тачка 42. Закона о безбедности саобраћаја на путевима а окривљено одговорно лице ББ због прекршаја из члана 327. став 1. тачка 42. у вези става 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, а изреком под 2 одговорно правно лице „АА“ ... због прекршаја из члана 327. став 1. тачка 43. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и окривљено одговорно лице ББ због прекршаја из члана 327. став 1. тачка 43. у вези става 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и осуђени и то одговорно правно лице „АА“ ... на јединствену новчану казну у износу од 120.000,00 динара, а одговорно лице ББ на јединствену новчану казну у износу од 6.000,00 динара.

Одговорно правно лице је обавезано на плаћање трошкова прекршајног поступка у паушалном износу од 1.000,00 динара, а новчана казна и трошкови

поступка одређено је да су окривљени дужни да плате у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељење у Крагујевцу I116-Прж 20166/16 од 17.10.2016. године, одбијена је као неоснована заједничка жалба и допуна жалбе окривљеног правног лица „АА“ ... и одговорног лица у правном лицу ББ, а пресуда Прекршајног суда у Ужицу 5Пр 651/16 од 01.09.2016. године, потврђена.

Против правносане пресуде Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељење у Крагујевцу I 116-Прж 20166/16 од 17.10.2016. године, Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Птз 607/16 од 16.01.2017. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3. и 4. у вези члана 6. став 2. Закона о прекршајима и повреде материјалног права из члана 265. став 1. тачка 1. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине побијану пресуду и предмет врати истом суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа, о којој је обавестио Републичког јавног тужиоца у смислу члана 286. став 2. ЗПР, а који седници није присуствовао, размотрио списе предмета са правноснажном пресудом против које је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3. и 4. у вези члана 6. став 2. Закона о прекршајима и уз повреду материјалног права у смислу члана 265. став 1. тачка 1. Закона о прекршајима.

Из списка предмета произилази да је првостепени суд по спроведеном поступку окривљене огласио одговорним за прекршаје, и то у ставу 1. да је утврђено да у периоду од 22.11.2015. до 24.11.2015. године правно лице није имало најмање једно возило за „Ц1“ категорију с обзиром да возило категорије „Ц1“ рег. ознаке ... у наведеном периоду није имало важећу потврду о техничкој исправности, а што је утврђено увидом у потврду о техничкој исправности возила, поступивши супротно одредби члана 208. став 1. тачка 4. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, чиме је правно лице „АА“ ... учинило прекршај из члана 327. став 1. тачка 42. Закона о безбедности саобраћаја на путевима а одговорно лице ББ учинио прекршај из члана 327. став 1. тачка 42. у вези става 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Истом пресудом изреком под два, утврђено је да у периоду од 22.11.2015. године до 24.11.2015. године није било вршења практичне обуке кандидата за возаче „Ц1“ категорије нити организовања и спровођења практичног испита „Ц1“ категорије, а о привременом престанку са радом окривљени нису обавестили орган који врши надзор, и тако су поступили супротно одредби члана 210. став 6.

Закона о безбедности саобраћаја на путевима, чиме је правно лице учинило прекршај из члана 327. став 1. тачка 43. Закона о безбедности саобраћаја на путевима а одговорно лице прекршај из члана 327. став 1. тачка 43. у вези става 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Према разлозима првостепене пресуде, поступајући на наведени начин правно лице у периоду од 22.11.2015. године до 24.11.2015. године није имало најмање једно возило за „Ц1“ категорију, а чланом 208. став 1. тачка 4. Закона о безбедности саобраћаја на путевима прописано је да правно лице које врши оспособљавање кандидата за возаче, мора да има најмање по једно возило за остале категорије возила, а чланом 10. став 8. Правилника о условима које мора да испуњава привредно друштво, односно органак привредног друштва или средња стручна школа који врши оспособљавање кандидата за возаче, прописано је да правно лице има прописан број возила ако су између осталог технички исправни, што се доказује важећом потврдом о техничкој исправности возила.

Након доношења првостепене пресуде министар унутрашњих послова је донео Правилник о изменама и допунама Правилника о условима које мора да испуњава привредно друштво, односно органак привредног друштва или средња стручна школа који врши оспособљавање кандидата за возаче, као подзаконски акт који је објављен у „Службеном гласнику РС“ број 77 дана 14.09.2016. године а ступио је на снагу 22.09.2016. године, којим Правилником је тачком 6. став 3. прописано да „сматра се да правно лице има прописан број возила ако возилима није истекла важност регистрационе налепнице или потврде о техничкој исправности возила дуже од 30 дана“.

Из списка предмета произилази да је окривљено правно лице за предметно возило категорије „Ц1“ рег. ознаке ... претходно извршило шестомесечни технички преглед 21.05.2015. године са роком важности до истека 21.11.2015. године а да је од дана 22.11.2015. до 24.11.2015. године, дакле, три дана, важност потврде о техничкој исправности овог возила, истекла.

У поднетој жалби, окривљени су указивали да је у међувремену дошло до измене подзаконског акта, дакле, да је донет Правилник о изменама и допунама Правилника о условима које мора да испуњава привредно друштво, односно органак привредног друштва или средња стручна школа која врши оспособљавање кандидата за возаче, а који правилник је блажи за учиниоце, с обзиром да се овим подзаконским актом дозвољава да потврда о техничкој исправности возила важи и до 30 дана по истеку дана до када је претходно одређена да важи. Међутим, другостепени суд је закључио да је одлука првостепеног суда донета на основу Закона о безбедности саобраћаја на путевима без икаквог утицаја подзаконског акта – измене наведеног Правилника (страна 3 образложења другостепене пресуде), а који разлози су потпуно нејасни, а при том и не даје разлоге везано за питање примене блажег закона (члан 6. став 2. Закона о прекршајима).

По налажењу Врховног касационог суда, Прекршајни суд је био у обавези да сходно члану 6. став 2. Закона о прекршајима примени бланкетни пропис - наведени правилник, из ког произилази прекршајна одговорност окривљених, који

је сада повољнији за окривљене, па не примењујући одредбу члана 6. став 2. Закона о прекршајима, другостепени суд је учинио битну повреду прекршајног поступка наштету окривљених у смислу члана 264. став 2. тачка 4. Закона о прекршајима.

Од постојања битних елемената прекршаја описаног под I првостепене пресуде, зависи и постојање другог прекршаја који се окривљенима ставља на терет, а другостепени суд о томе не даје образложење.

Налазећи, из изнетих разлога, да је побијаном другостепеном пресудом учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка на коју се указује захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, Врховни касациони суд усвојио је захтев као основан и на основу члана 286. и 287. став 4. ЗПР одлучио као у изреци ове пресуде, односно укинуо другостепену пресуду и предмет вратио на поновно одлучивање, приликом којег ће другостепени суд отклонити повреду закона на које је указано овом пресудом и након тога донети закониту и правилну одлуку.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић